

Οι μαθητές Πέτρος και Ιωάννης τρέχουν στον τάφο το πρωί της Ανάστασης, (Eugène Burnand 1889. Musée d'Orsay, Paris).

Πάσχα. Αδυσώπητες αλήθειες

Ηρακλής Καρκαζής
Ομότ. Καθηγητής Κινητής
Προσθετικής ΕΚΠΑ

*Μακριά από την ιλουστρασιόν
μιντιακή απεικόνιση της
καθημερινότητας, δύο σκηνές
αναπόφευκτης σύγκρουσης με την
πικρή πραγματικότητα.*

Σκηνή πρώτη

*Στον τελευταίο ασπασμό
προσφιλούς συναδέλφου μετά από μια δια βίου σχεδόν
καθημερινή πορεία συνύπαρξης.*

*Όσο και αν η λογική το εκλογικεύει και η αυτοάμυνα
επιμελώς το συγκαλύπτει, η ψυχή δύσκολα συμβιβάζεται.*

*Μυστηριακή θλίψη και μύχιες σκέψεις ξανά στο προσκήνιο,
Ένας ακόμα αποχαιρετισμός, μια ακόμα προσπάθεια
συμφιλίωσης με το ασυμφιλίωτο.*

Σκηνή δεύτερη

*Στο κοιμητήριο για την τελευταία και συγκλονιστική
πράξη του δράματος της απώλειας, που ακούει στο όνομα
«εκταφή».*

*Ένα κουφάρι αδέξια σμιλεμένο στο σχήμα Εκείνου που
αγαπήσαμε. Άρνηση, ριπές μνήμης και συγκλονισμός.*

*Στον υπέροχο πίνακα του Eugène Burnand, ο Πέτρος και ο
Ιωάννης τρέχουν στον τάφο στο άκουσμα της Ανάστασης
του Κυρίου. Η αγωνία αλλά και η αμφιβολία είναι έκδηλες.
Στον Ιωάννη η πίστη φαίνεται να υπερτερεί.*

Χριστός Ανέστη !